

РЕШЕНИЕ

№ 2872

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1922** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „ЕКО КРИС-КРАСИМИР АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А. срещу РЕШЕНИЕ № 4408 от 18.11.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав, постановено по нахд № 2372/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че в решението липвали мотиви защо и въз основа на кои доказателства съдът е приел, че е налице съответствие на издаденото НП с процесуалните и материални изисквания на закона. Изводите на съда не кореспондирали както с доказателствата събрани в административнонаказателното производство, така и с тези от съдебното следствие. Съдът не е посочил в мотивите какви обстоятелства счита за установени, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение, както и не са изложени съображения при противоречия в доказателствените материали кои от тях се приемат и кои се отхвърлят. В мотивите липсвали каквито и да е изводи, формално била посочена липсата на нарушения и безспорност на установените административни нарушения, фигурирали непоследователни изводи без каквато и да е взаимно логическа връзка помежду си. Наличието на противоречиви мотиви досежно установените факти и липсата на такива по отношение на правната квалификация и

авторство, както и липсата на отговори на изложените възражения винаги представлявало съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.2 НПК, защото се нарушавало правото да разбере въз основа на кои доказателства съдът е приел, че търговецът е извършил нарушения по ЗТ и да упражни адекватно защитата си както по фактите, така и по приложимото право. Съдът не е допуснал и разпитал като свидетел А. П. К., а това че актосъставителят е влязъл в обекта свободно не означавало, че последния не е ведомствен стол. Служителят на КЗП може да е влязъл в сградата на предприятието легитимирайки се като контролен орган, и в това му качество да има свободен достъп с оглед изпълняване на задълженията си, а не защото ведомственият стол е бил на свободен достъп от лица извън предприятието. Съществували и нарушения по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Нарушенията представлявали и маловажен случай, защото още преди да започне административнонаказателното производство и преди да бъде съставен АУАН са представени доказателства за депозирано заявление за категоризация и заплатена такса за това, касаело се за първо нарушение, а проверката е изиграла своята превантивна роля и санкциите се явявали прекомерни, а предупреждението по чл. 28 от ЗАНН би било достатъчно като гаранция за това, че търговецът няма да позволи и да допусне други нарушения при осъществяваната дейност.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 18.11.2022г. на СРС, НО, 131-ви състав по нахд № 2372/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № К-14681/20.12.2019г. или делото да се върне за ново разглеждане на първата инстанция.

Ответникът- директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П., Б. в КЗП не се представлява в проведеното публично съдебно заседание. Постъпила е писмена защита на 15.03.2023г. от процесуален представител адв. А. К., в която се оспорва жалбата и се претендира нейното отхвърляне, поради неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4408 от 18.11.2022г. по нахд № 2372/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К-14681 от 20.12.2019г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. в КЗП, с което на ЕТ „ЕКО КРИС-КРАСИМИР АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А.: 1./ на основание чл.206, ал.1 ЗТ за нарушение по чл.114, т.1 ЗТ е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева; 2./ на основание чл.211 ЗТ за нарушение по чл.117, ал.1 ЗТ е наложено наказание- имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля А. П. К. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушения с правна квалификация чл.114, т.1 и чл.117, ал.1 ЗТ, които са извършени от ЕТ „ЕКО КРИС- КРАСИМИР

АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А..

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: договор за наем от 25.07.2017г., допълнително споразумение от 22.05.2020г. и удостоверение № 16305/22.03.2022г. за категория „една звезда“ за обект- закусвалня, находящ се в [населено място], [улица].

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

ЕТ „ЕКО КРИС - Красимир Анастасов“, ЕИК[ЕИК], представляван от К. С. А., стопанисвал заведение за хранене, находящо се в [населено място], [улица], в който се предлагала консумация на приготвени ястия, както и безалкохолни напитки. Обектът разполагал с бар, кухня, както и търговска част, в която били разположени 6 броя маси, всяка с по 4 броя седящи места, а на открито- 8 броя маси, всяка с по 5 броя седящи места. На 31.10.2019г. служители на КЗП извършили проверка в този обект, като влезли в същия и преди да се легитимират извършили контролна покупка на стойност 4.80 лв. Констатирано било, че на видно място в обекта не е поставено удостоверение за утвърдена категория или временно такова, както и липсвало меню или ценоразпис на предлаганите храни и напитки, за което бил съставен констативен протокол № К-2653767/31.10.2019г., към който бил приложен и фискалния бон. Проверката продължила по документи, като било установено, че стопанисвания от търговеца обект, въобще не е категоризиран по реда на ЗТ. Съставен е бил АУАН № К- 14681/25.11.2019г., за това, че на 31.10.2019г. касаторът извършва туристическа дейност - ресторантьорство, в некатегоризиран обект - нарушение на чл. 114, т. 1 от ЗТ, както и за това, че в обекта не е съставен ценоразпис/меню - нарушение на чл. 117, ал. 1 от ЗТ. Въз основа на посочения АУАН е било издадено процесното наказателно постановление № К-14681/20.12.2019г., с което директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, е наложил на ЕТ „ЕКО КРИС - Красимир Анастасов“ на основание чл. 206, ал. 1 от Закон за туризма /ЗТ/, имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 114, т. 1 от ЗТ, а на основание чл. 211 от ЗТ, е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 117, ал. 1 от ЗТ.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийта за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1, т.2 във вр. ал.2 и ал.3 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място, при вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН № 14681/25.11.2019г. отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на приетите за реализирани от касатора нарушения, респ. обстоятелствата, при които те са извършени и мястото на довършване на деянията, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на

обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. В издаденото НП № К-14681/20.12.2019г. дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, предприет е самостоятелен анализ и е обективизирано, с коя точно деятелност ЕТ „ЕКО КРИС- КРАСИМИР АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А. е реализирал елементите на състава на вменените му нарушения, което обосновава законосъобразността на санкционния акт.

От анализа на събраните и обсъдени в тяхната взаимовръзка и единство писмени и гласни доказателствени средства, не се разколебава обвинителната теза на ответника за извършени две нарушения на правилата по чл.114, т.1 ЗТ и чл.117, ал.1 ЗТ. Не се констатираат пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да препятстват съдебния контрол.

Съставените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В АУАН и НП са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушенията факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на реализираните от „ресторантьора“ нарушения, респ. обстоятелствата, при които те са извършени, е формулирано изчерпателно. Следователно, ЕТ „ЕКО КРИС- КРАСИМИР АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А. е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развитото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса.

На второ място, по време на проведеното съдебното следствие са събрани и приети всички писмени и гласни доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението, след като е разкрита обективната истина по случая и е осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора. В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на А. П. К., който възпроизвежда в пълнота и конкретика настъпилите на 31.10.2019г. факти във връзка с констатиране на нарушенията. Не съществуват съмнения в достоверността и основания за дискредитиране на неговите показания, тъй като той не е заинтересован от изхода на спора. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за извършени от касатора нарушения на правилата по ЗТ.

На трето място, НП е издадено в съответствие с материалния закон и е доказано, че ЕТ „ЕКО КРИС - КРАСИМИР АНАСТАСОВ“, представляван от К. С. А. е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 114, т. 1 от ЗТ. Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1 от ЗТ ресторантьорство на територията на Република България се извършва само в категоризирани по този закон туристически обекти. В разпоредбата на чл. 114, т. 1 от ЗТ е регламентирано, че за да се предоставят туристически услуги в туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 е

необходимо това да става в категоризиран туристически обект или в обект, на който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. Процесният обект, представлява туристически обект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗТ - заведение за хранене и развлечение. Към датата на извършване на проверката-31.10.2019г. визираното изискване не е било спазено, като търговецът е предоставял туристическата услуга в некатегоризиран обект. По-късното категоризиране на заведението – закусалня едва на 22.03.2022г. е без правно значение и не може да доведе до отпадане на отговорността на нарушителя. В туристическите обекти /подлежащи на категоризация/ следва да се осъществява туристическа дейност едва след получаване на удостоверение за категоризация или временно удостоверение за открита процедура за категоризация, а не преди това, както е било в конкретния случай. Ирелевантно е и обстоятелството, че на 11.11.2019г. търговецът е предприел действия по категоризиране на заведението.

Не са налице изключенията на чл.120 ЗТ, както правилно и обосновано е приел въззивния съд. Не подлежат на категоризиране по този закон заведения за хранене и развлечения, разположени в учебни и лечебни заведения, както и във ведомства и предприятия, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители; заведения за бързо обслужване, чийто капацитет е до 12 места за сядане, или обособени с до 12 места за сядане части от търговски обекти; обособени като места за хранене части от помещения или дворове на категоризирани къщи за гости, стаи за гости и хостели, където се предлага домашно приготвена храна само на гостите, вписани в регистъра на настанените туристи на съответния обект; ловните бази по Закона за лова и опазване на дивеча: ловна резиденция, ловен дом, ловна хижа и ловен заслон. Към дата- 31.01.2019г. обектът не е представлявал нито едно от изброените. От събраните доказателства, нито местонахождението на процесния обект, нито достъпа до него го определят като обект, попадащ сред изключенията от изискването за категоризиране по чл. 120 от ЗТ, в частност няма данни за се касае за заведение за хранене и развлечения, разположено в конкретно ведомство или предприятие, и предназначени за ползване само от техни служители, за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители, напротив върно е обратното, като още преди да се легитимират и да пристъпят към проверката, контролните органи са влезли свободно в обекта и са извършили покупка. Предвид на това и доколкото обективно не са налице предпоставките на чл.120, т.1 от ЗТ, не следва единствено въз основа на отбелязването „ведомствен стол“ върху фискалния бон № 0006489/04.09.2019г., че е налице изключение от общите изисквания на Закона за туризма, в частност изискването туристическата услуга да се извършва в категоризиран и регистриран обект или поне такъв в процедура по регистрация.

От събраните писмени и гласни доказателства е доказано също, че на 31.10.2019 г. касаторът е извършвал ресторантьорство в заведение за хранене и развлечения, като е липсвало меню или ценоразпис на предлаганите храни и напитки, с което безспорно е осъществен състава на административното нарушение по чл. 117, ал. 1 от ЗТ. Легално определение на понятието „ресторантьор“ е формулирано в § 1, т. 58 от ДР на ЗТ - лице, което извършва ресторантьорство т.е. предоставяне на туристическа услуга при съответната форма на обслужване, във всички видове категоризирани по закона заведения за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) и заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи. След като в заведението фактически е била осъществявана ресторантьорска дейност е трябвало да

бъде спазено и изискването на чл. 117, ал.1 ЗТ, а именно: да са съставени ценоразписи - лист-меню за кухненската и сладкарската продукция и карт-меню за алкохолни и безалкохолни напитки със съответните продажни цени и грамажи. Такива ценоразписи в обекта не са били налични, поради което правилно е била ангажирана имуществената отговорност, съобразно разпоредбата на чл. 211 от ЗТ.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да потвърди наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

На четвърто място, възприемат и се споделят и правните изводи на СРС, НО, 131-ви състав, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН / в редакцията на нормата преди изм. ДВ. бр.109/2020г. в сила от 23.12.2021г./- такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства трябва да обуслови във всеки конкретен случай по-ниска степен на обществена опасност на конкретното извършено нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. По принцип е възможно и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид. За съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за Държавата като цяло. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата запретижава като престъпление, респ. нарушение от даден вид. Обусловената от тях типична обществена опасност на деянието е съобразена при фиксиране на общоустановената в него санкция, поради което тези обстоятелства не могат след това да се явят едновременно като такива, които определят и индивидуалната тежест на конкретното нарушение от този вид, и следващото се за него индивидуализирано наказание.

Анализирайки приложените по делото доказателства, касационната инстанция заключава, че в конкретния случай не може да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност,

за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на регулираните обществени отношения съобразно легалните цели по чл.2, т.3 и т.4 ЗТ, а именно: накърняват се въведените от законодателя единни критерии за извършване на туристически дейности и предоставяне на туристически услуги и защитата на правата на потребителите на туристическите услуги. Липсата на доказателства за смекчавачи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН / в т.см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. по т. дело № 1/2007г. на ВКС на РБ. /.

По тези доводи и в заключение, решението от 18.11.2022г. на СРС, НО, 131-ви състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

От ответника е заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В процеса ответната страна е била представлявана не от юрисконсулт, а от адвокат А. Н. К., поради което и не може на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/ да се присъждат сума за това. От друга страна не са представени никакви доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, нито е приложен списък за разноски, за да се установи евентуално неговата стойност.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4408 от 18.11.2022г., постановено по нахд № 2372/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.